

[Hans R. Knudsen.]

komst er 14 000 kr., d. v. s. hvis de kan opnå at tjene brutto omkring 20 000 kr. om året, skal de få 700 kr.s skattelettelse, men så må de også give afkald på 700 kr. i lønforhøjelse. Jeg tror, det er en sammenligning, der er ganske udmærket at få draget frem, rent bortset fra hvordan disse skattelettelser i øvrigt er fordelt, når man tager familieforhold og andet i betragtning.

Om VK-planen vil jeg i øvrigt sige, at jeg kan anerkende, at man i den nye plan nu ikke giver slet så stor en del af skattelettelserne til dem med de store indtægter. Det er også et fremskridt i forhold til tidligere. Men jeg synes unægtelig, det ser lidt besynderligt ud, at en meget stor indtægt — en af dem, der kun er meget få af, og det betyder vel ikke skattemæssigt så meget — en indtægt på 400 000 kr., efter forslaget skal have en skattelettelse på 5 350 kr.; men er indtægten ikke 400 000 kr., men 200 000 kr., skal den i stedet for strammes med 4 650 kr. Det er mærkelige resultater, man kan udlede af dette forslag. Jeg er ikke i tvivl om, at dette sidste i nogen grad står i forbindelse med det såkaldte splittingsystem, og jeg finder anledning til at spørge venstre og det konservative parti, om man ikke også på det område vil ændre indstilling, om man ikke kunne tænke sig helt at opgive dette splittingsystem.

Jeg skal til slut kun sige dette, at jeg håber, at vi, når valget er overstået, og når de to oppositionspartier får mulighed for at tænke og handle lidt mere nøgternt og lidt mere ansvarligt end i disse dage, kan komme på talefod om virkelig fornuftige reformer, som vi i høj grad trænger til.

Gottschalk-Hansen: Under åbningsdebatten har såvel det ærede medlem hr. Erik Eriksen som det ærede medlem hr. Poul Møller rejst spørgsmålet om hjemmeværnet og dets fremtidige lovmæssige placering. Den højtærede statsminister svarede i går positivt, idet han nærmest undskyldende fremhævede, at det måske var en forglemelse, at spørgsmålet ikke var kommet med i åbningstalen. Jeg håber ikke, dette betyder, at man vil bagatellisere spørgsmålet og underkende værdien af det, for det er

ganske givet, at hjemmeværnets fremtid, dets opbygning, dets placering inden for forsvarsrammen er noget fundamentalt og afgørende.

Men når vi nu taler om forsvarsproblemet, må det måske være mig tilladt at fremdrage et enkelt spørgsmål, som jeg under andre omstændigheder ville have rejst under finanslovdebatten. Da en sådan ikke kan finde sted, og da det, jeg tilsigter, kræver lovgivning, er det naturligt, at jeg rejser spørgsmålet nu. Jeg tænker på, om regeringen vil fremsætte lovforslag om en feltpræstordning. Vi har inden for forsvaret mange funktioner, der søger at varetage de forskellige interesseområder for de værnepligtige. Vi har auditørkorpset; den juridiske side af sagen er altså i orden. Vi har lægekorpset, og Folk og Værn udøver en meget værdifuld indsats i hele velfærdstjenesten, som betyder usandsynlig meget. Vi har den direkte skoleundervisning og oplæring i de respektive fag, og der ydes social bistand til de værnepligtige. Det er ikke en utidig anmassen af kirken, der kommer til udtryk i ønsket om, at der oprettes en feltpræstordning. Ca. 98 pct. af landets befolkning tilhører folkekirken. Andre lande har sådant apparatur, en ordning, hvor også den kirkelige side af de værnepligtiges tilværelse kan blive betjent.

Der er ingen, der nærer ønske om, at der skal øves åndelig vold mod de unge. Der er ikke tale om, at man vil tvinge dem eller binde dem på nogen måde, men ganske enkelt om det, at der skabes mulighed for at give dem den service, den betjening inden for dette område af tilværelsen og livet, som kirken repræsenterer. Jeg vil derfor spørge den højtærede forsvarsminister, om man kan forvente, at dette tomrum, vakuum, vil blive udfyldt, så denne side af vort værns opbygning bliver fuldstændiggjort. Jeg ved, at rundt om i landet sidder mange forældre, hvis børn aftjener deres værnepligt, og som er uhyre interesserede i dette, og det arbejde, der udøves på frivilligt plan, giver dem, der har med det at gøre, al mulig grund til at tro, at den værnepligtige ungdom er meget interesseret i det. Vi kan oplyse, at værnschefer og befalingsmænd opfordrer og animerer til, at dette arbejde videreføres. Jeg vil med interesse